DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 26. JANUAR 1984 [1]

# Ludwig-Maximilians-Universität München mod Hauptzollamt München-West (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München)

»FTT — toldfritagelse for videnskabelige apparater — glasflasker«

Sag 45/83

## Sammendrag

*Fælles toldtarif — toldfri indførsel — videnskabelige instrumenter og apparater — begreb — definition — kriterier — beholdere til konservering eller dyrkning af forskningsmateriale — ikke omfattet*

*(Rådets forordning nr. 1798/75, art. 3, stk. 1)*

Toldfritagelse for videnskabelige instrumenter og apparater efter artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 kan kun indrømmes for udstyr, der ifølge selve sin tekniske struktur og funktionsmåde i sig selv direkte tjener som redskab i den videnskabelige forskning. Udstyr, der ikke kan anvendes som redskab, men udelukkende som genstand for den videnskabelige forskning, kan ikke betegnes som et videnskabeligt instrument eller apparat; når den videnskabelige forskning ikke udføres ved hjælp af dette udstyr, men derimod gennemføres på det, kan det nævnte udstyr kun indgå som et rent passivt led i forskningsprocessen.

Så meget mere må det gælde, at beholdere, der alene tjener til konservering og opbevaring af et stof, som er genstand for forskning, ikke kan betegnes som et videnskabeligt instrument eller apparat.

I sag 45/83

angående en anmodning, som Finanzgericht München i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

1 — Processprog: Tysk.

LUDWIG-MAXIMILIANS-UNIVERSITÄT MÜNCHEN

mod

HAUPTZOLLAMT MÜNCHEN-WEST,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1),

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden K. Bahlmann, dommerne P. Pescatore og O. Due,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

afsagt følgende

## DOM

## Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb, samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

### I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

*1. Retsregler*

Hovedsagen angår det spørgsmål, om der kan indrømmes toldfritagelse for glasflasker indført af sagsøgeren, der er bestemt til steril opbevaring og dyrkning af væv af menneskelige kræftceller og hævdes at være et videnskabeligt instrument eller apparat. Hjemmel for indførslen af sådanne instrumenter og apparater er Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, viden-

skabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1).

Forordningen skal sikre Fællesskabets anvendelse af den under UNESCO udarbejdede Firenze-aftale. Ifølge artikel 1 i aftalen, som trådte i kraft i 1952,

»[forpligter] de kontraherende stater ... sig til ikke at opkræve told eller andre afgifter på eller i forbindelse med indførsel af:

...

b) det i tillæg ... B ... angivne ... videnskabelige ... materiale«.

Bilag D til denne aftale omfatter — med visse forbehold — »videnskabelige instrumenter eller apparater til udelukkende anvendelse til uddannelsesformål eller ren videnskabelig forskning«.

For at lette den fri udveksling af ideer og den videnskabelige forskning inden for Fællesskabet udstedte Rådet derfor forordning nr. 1798/75, der hjemler mulighed for at indføre materialer af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel art til Fællesskabet med fritagelse for told efter den fælles toldtarif. Mens en række materialer efter artikel 1 i forordning nr. 1798/75 kan indføres med fritagelse for told efter den fælles toldtarif, uanset hvilken brug de er bestemt til, og mens en række andre materialer ifølge samme forordnings artikel 2 skal være bestemt til offentlige eller almennyttige institutioner eller organer eller til institutioner eller organer, som på anden måde er godkendt, indrømmes der ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 toldfrihed for en tredje kategori af videnskabelige instrumenter og apparater, der ikke omfattes af artikel 1 og 2 i forordning nr. 1798/75, såfremt de udelukkende indføres med henblik på undervisning eller ren videnskabelig forskning. Ifølge bestemmelsen drejer det sig om instrumenter og apparater, der er

»a) ... bestemt til:

— enten offentlige eller almennyttige institutioner, der væsentligst beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, samt tjenestegrene, der henhører under en offentlig eller almennyttig institution, og som væsentligst beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, eller

— private videnskabelige institutioner eller undervisningsinstitutioner, som er godkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at modtage disse materialer toldfrit,

og såfremt

b) instrumenter eller apparater af tilsvarende videnskabelig værdi ikke fremstilles i Fællesskabet«.

For at opnå toldfritagelse i medfør af bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 skal modtagerinstitutionen eller -organet derfor godtgøre, at det drejer sig om et videnskabeligt instrument eller apparat, som udelukkende er bestemt til uddannelsesformål eller til ren videnskabelig forskning.

*2. Faktiske omstændigheder — den nationale sags forløb*

Sagsøgerne i hovedsagen, Ludwig-Maximilians-Universität München (herefter kaldet sagsøgeren), indførte den 24. februar 1977 nogle glasflasker til Forbundsrepublikken Tyskland. Ifølge sagsøgerens oplysninger er flaskerne fremstillet af flintglas, et materiale, der ikke tillader noget stof, selv ved langvarig opbevaring, at trænge ind i det alkaliske stof. Endvidere er flaskerne forsynet med en flad bund, der tillader cellerne at vokse, og en særlig hældetud; denne er særligt konstrueret til vævskulturer og gør det muligt, at opløsningerne kan hældes ud, uden at de flyder ned langs flaskens kant. Dette er meget vigtigt på grund af de ekstremt høje krav til steriliteten.

Sagsøgeren ansøgte om ekspedition til fri omsætning af varerne og anmodede toldmyndigheden om at måtte få toldfritagelse for dem. Hauptzollamt München-West anså som udgangspunkt glasflaskerne for toldfrie som forskningsmateriale, men under forbehold af udfaldet af en senere undersøgelse. På grundlag af en undersøgelse af, om betingelserne i forordning nr. 1798/75 for toldfri indførsel var opfyldt, som blev foretaget af Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt München, opkrævede sagsøgte imidlertid efterfølgende ved ændringsafgørelse af 27. juni 1977 dels told med et beløb på 357,20 DM, dels den omsætningsafgift ved indførsel på 39,20 DM, der forholdsmæssigt beregnedes heraf, idet det som begrundelse blev anført, at glasflaskerne ikke havde karakter af instrumenter, apparater eller redskaber (på tysk: »Geräte«, hvilket udtryk optræder i den tyske version af forordning nr. 1798/75). Sagsøgeren indbragte for Hauptzollamt München-West, sagsøgte i hovedsagen (herefter kaldet sagsøgte), en klage over dette toldkrav; da klagen blev afvist, anlagde sagsøgeren sag ved Finanzgericht München.

Sagsøgeren gjorde under sagen gældende, at de indførte glasflasker måtte anses for »videnskabelige instrumenter, apparater eller redskaber«, jfr. ordet »Geräte« i den tyske version af forordning nr. 1798/75, idet flaskerne måtte betragtes som et forskningsinstrument eller -redskab. Begrebet instrument defineres i de relevante ordbøger som middel, redskab eller fint værktøj, og det omfatter defor også de indførte glasflasker. Varen er desuden med sikkerhed et apparat eller redskab (»Geräte«) efter betydningen i forordning (EØF) nr. 1798/75, idet der herved forstås værktøj, udrustnings- og brugsgenstande, maskiner, tilbehør og redskaber (»Utensilien«).

Sagsøgte har for den forelæggende ret bestridt, at de pågældende glasflasker har videnskabelig karakter, jfr. artikel 3 i forordning nr. 1798/75, og har påberåbt sig »Neuer Herder«, hvorefter instrumenter er »værktøj til teknisk, videnskabelig eller kunstnerisk brug«; værktøj defineres videre som arbejdsredskaber, hvorved en virksomhed, henholdsvis et arbejde udføres. Også i »Großer Duden — Fremdwörterbuch« forstås der ved instrumenter et »middel, apparat eller fint værktøj (til teknisk eller videnskabelig brug)«.

Herefter er et instrument en frembringelse med værktøjskarakter, hvormed et arbejde eller en virksomhed kan udføres, idet instrumentet i en eller anden form aktivt skal indvirke på den genstand eller det materiale, der skal bearbejdes. Dette kan ikke siges at gælde glasflaskerne, der alene passivt skal anvendes til steril opbevaring og dyrkning af kulturer.

Glasflaskerne er heller ikke apparater eller redskaber efter artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1798/75, men højst rekvisitter, der ikke omfattes af den dér opstillede ordning.

Denne indrømmer ikke toldfrihed for »genstande« i almindelighed, men kun for instrumenter og apparater af videnskabelig karakter. Desuden er kun videnskabelige instrumenter og apparater (instruments et appareils scientifiques, henholdsvis scientific instruments or apparatus) nævnt i den franske og engelske version af førnævnte artikel. Begrebet redskaber (»Gertäte«) i den tyske version kan derfor kun forstås som en sproglig udfyldning og afrunding af begreberne »Instrumente und Apparate«.

Ved kendelse af 8. marts 1983 har Finanzgericht München udsat sagen og forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Hvorledes skal begreberne 'instrumenter og apparater', der anvendes i artikel 3, stk. 1, 1. led, i forordning (EØF) nr. 1798/75 af 10. juli 1975 (i den oprindelige affattelse), fortolkes? — Omfatter begreberne varer af enhver art eller kun sådanne genstande, der er forsynet med en mekanisme eller andre indretninger, hvorved et stof kan be- eller forarbejdes eller på anden måde behandles, eller hvorved bestemte fysiske eller kemiske tilstande (f.eks. temperatur, vakuum) eller fænomener kan frembringes, reguleres eller iagttages og måles? Hvilke andre kriterier kan være afgørende for afgrænsningen af disse begreber?«

Finanzgericht har i kendelsens grunde anført, at det hovedsageligt drejer sig om at få oplyst, hvorvidt begreberne »videnskabelige instumenter, apparater og [redskaber]« blot er en omskrivning af det almindelige begreb »genstand«, eller om der er tale om en særlig art vare, der kendetegnes ved specifikke egenskaber og holdepunkter. Til støtte for den sidste mulighed taler dels, at udtrykket genstand anvendes andetsteds i forordning (EØF) nr. 1798/75, men ikke i artikel 3, stk. 1, dels at artikel 3, stk. 2, indeholder særregler for komponenter og tilbehør, ligesom førnævnte begrebssammenstilling svarer til den fælles toldtarifs sprogbrug, hvor der tilkommer denne begrebssammenstilling en snævrere betydning end betegnelsen »vare« eller »genstand«. På den anden side findes der vanskeligt af betydningen og formålet med forordning (EØF) nr. 1798/75 at kunne udledes en holdbar grund til, at toldbegunstigelsen af en vare gøres afhængig af andre omstændigheder ved varens beskaffenhed end dens særlige anvendelse i videnskabelig forskning, der bringes til udtryk ved tillægsordet »videnskabelig«.

Hvis man herefter ved »instrumenter, apparater [og redskaber]« skal forstå varer, der ved deres sælige egenart adskiller sig fra andre genstande, bliver spørgsmålet, hvorpå forskellen beror. Der må herved tages hensyn til, at den franske og engelske version af forordning (EØF) n. 1798/75 i artikel 3, stk. 1, kun indeholder begreberne »instruments et appareils«, henholdsvis »instruments or apparatus«, hvorfor der ikke er tillagt ordet »Gerät«, der alene i den tyske version optræder som et yderligere begreb, nogen selvstændig betydning.

På grundlag af sprogbrugen i den fælles toldtarif og af forbindelsen mellem begrebsparret instrumenter og apparater og tillægsordet »videnskabelige« må der især lægges vægt på følgende kendetegn, der giver en vare den egenskab at være et apparat eller et instrument: Der skal foreligge en mekanisme eller andre indretninger, hvorved et stof be- eller forarbejdes eller på måde behandles, eller hvorved bestemte fysiske eller kemiske tilstande (f.eks. temperatur, vakuum) eller fænomener kan frembringes, reguleres eller iagttages og måles.

Derimod er det ikke tilstrækkeligt, at en vare alene tjener som beholder og på grund af sine stoflige egenskaber er egnet og bestemt til at udelukke påvirkning af forstyrrende ydre faktorer ved behandlingen af et stof, henholdsvis forløbet af en proces. Man kan tværtimod kun betegne en genstand af denne art som apparat eller instrument, såfremt den er forsynet med indretninger, hvormed beskaffenheden og intensiteten af sådanne forstyrrende faktorer kan bestemmes, reguleres eller måles.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af Kommissionen ved Jörn Sack, Kommissionens juridiske tjeneste.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 5. oktober 1983 har Domstolen henvist sagen til anden afdeling.

## II — Skriftlige indlæg for Domstolen

Kommissionen har indledningsvis understreget, at den tyske version af forordning nr. 1798/75 efter Kommissionens opfattelse rækker videre end de øvrige versioner, især den egelske og franske. De sidstnævnte er af særlig betydning, fordi det er ved forordning nr. 1978/75, at Fællesskabet har gennemført Firenzeaftalen af 21. maj 1952, der er affattet på engelsk og fransk. Medens der over alt i den tyske tekst tales om »videnskabelige instrumenter, apparater og redskaber« (»wissenschaftliche Instrumente, Apparate und Geräte«), har de øvrige versioner alene »instruments et appareils« (»instruments and apparatus«). Det er Kommissionens opfattelse, at sagsøgeren derfor kun kan henholde sig til en enkelt version af den pågældende forordning, der er mere vidtgående end versionerne på de andre sprog. Denne version bekræftes imidlertid hverken af Firenzeaftalen, af vejledningen i brugen af den, eller af signatarstaternes eller Fællesskabets egen retspraksis. Hertil kommer, at den tyske version i mellemtiden er blevet bragt i overensstemmelse med de øvrige versioner ved artikel 140, nr. 1, litra d), i Rådets forordning nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105, s. 1), hvorved ordet »redskaber« (»Geräte«) i forordningens oprindelige tekst er blevet fjernet.

Der kan efter Kommissionens opfattelse ikke være tvivl om, at de i sagen omhandlede glasflasker ikke kan anses

for instrumenter eller apparater. Uafhængigt af enhver leksikal definition står det fast, at som sådanne kan kun således udformede genstande betegnes, der kan gennemføre visse operationer eller frembringe visse virkninger på andre genstande. Derimod er genstande, der blot tjener til at bevare, opbevare eller selv til at »dyrke« et stof, ikke instrumenter og slet ikke apparatur. Afgrænsningen mellem disse begreber og de »genstande«, der er nævnt i artiklerne 1 og 2, kan kun have mening, dersom der gives de pågældende udtryk en funktionel betydning. Denne betydning kan ikke være rettet mod formålet med varen, fordi dette er fælles for alle varer, der omfattes af forordning nr. 1798/75.

Kommissionen har anført, at det tyske udtryk »Geräte« (redskaber) er videre end begreberne »instrument« og »apparat«. Som »Gerät« kan man betegne enhver genstand, der er således udformet, at den har en bestemt funktion i forbindelse med udførelsen af en aktivitet, uden at den nødvendigvis behøver at tjene til, at en vis aktivitet gennemføres eller at have en virkning på en anden genstand, således som det er tilfældet med instrumenter og apparater. Det er grunden til, at genstande, der tjener til at bevare og opbevare et stof, på tysk kan kaldes »Geräte«, fordi de har bestemte funktioner uden at kunne tjene til, at en operation gennemføres eller en virkning frembringes.

Kommissionen har endvidere vedrørende definitionen af »instrumenter og apparater« henvist til eksemplerne i UNESCO's officielle vejledning i anvendelsen af Firenze-aftalen og protokollen hertil, der alle har det til fælles, at man med de beskrevne genstande gennemfører bestemte arbejder og videnskabelige undersøgelser eller fremkalder bestemte virkninger, således at der ikke blot er tale om nyttige hjælpemidler ved udførelsen af sådanne aktiviteter.

Kommissionen har i øvrigt henvist til sine indlæg i sag 294/81 (dom af 17. 3. 1983, Control Data, Sml. 1983, s. 911) og sag 300/82 (dom af 9. 9. 1983, Gesamthochschule Essen, Sml. 1983, s. 3655). Afgørende er det her, at en genstands videnskabelige formål hverken i almindelighed eller i særdeleshed er tilstrækkelig til at begrunde anvendelsen af artikel 3 i forordning nr. 1798/75.

Den eneste omstændighed, der herefter kan påberåbes til støtte for sagsøgerens tese, er derfor den, at det er i overensstemmelse med denne forordnings ånd, at den gives den videst mulige fortolkning. Kommissionen har imidlertid heroverfor indvendt, at der ikke kan være tvivl om, at lovgiver har haft til hensigt at indføre visse begrænsninger, eftersom disse er kommet klart til udtryk i forordningen. Begrænsningerne er heller ikke vilkårlige, eftersom de er i overensstemmelse med international praksis på området. Der skal endvidere tages hensyn til den omstændighed, at selv om en vidtgående fortolkning måtte være i forskningens interesse, kræver ønsket om at beskytte fabrikanterne inden for Fællesskabet, at man undgår en overdreven udvidelse af toldfritagelserne. Det har netop været lovgivers hensigt at begrænse dette til tilfælde, hvor der foreligger indførsel af genstande af en vis vigtighed, således som det i almindelighed er tilfældet med instrumenter og apparater. Endog sædvanlige genstande af meget enkel konstruktion kan udmærket falde under begrebet »Geräte«.

Dette synspunkt bekræftes i øvrigt af artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1798/75, der under alle omstændigheder udelukker »sædvanligt materiel til anlæg« fra stk. 1's anvendelsesområde, selv om det drejer sig om instrumenter eller apparater.

Af de ovenfor anførte grunde har Kommissionen foreslået, at det præjudicielle spørgsmål besvares således:

»Begreberne 'instrumenter og apparater' (på tysk: 'Instrumente, Apparate und Geräte') som anvendt i Rådets forordning (EØF) nr. 1798/75 skal fortolkes således, at de kun omfatter genstande, der er således udformede, at de kan tjene til, at bestemte operationer gennemføres, eller at bestemte virkninger frembringes på andre genstande, mens begreberne ikke omfatter sådanne genstande, der alene tjener til at opbevare eller dyrke et livløst eller levende stof«.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 24. november 1983 har Kommissionen, ved Jörn Sack, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Domstolen.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i det samme retsmøde.

## Præmisser

1 Ved kendelse af 8. marts 1983, indgået til Domstolen den 24. marts 1983, har Finanzgericht München i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3 i Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1), der blev udstedt til gennemførelse af Firenze-aftalen (Rec. des Traités des Nations Unies, bind 131, 1952, nr. 1734, s. 26 ff.).

2 Dette spørgsmål er blevet rejst under en sag, der er anlagt for den nationale domstol af Ludwig-Maximilians-Universität München, med påstand om annullation af en afgørelse fra Hauptzollamt München-West, der afslog toldfritagelse for import af glasflasker — der er betemt til steril opbevaring og dyrkning af vævskulturer af menneskelige kræftceller — med den begrundelse, at der ikke var tale om videnskabelige instrumenter eller apparater i den i forordningen forudsatte betydning.

3 Det fremgår af sagen, at de omhandlede glasflasker er fremstillet af flintglas, et materiale, der ikke tillader noget stof, selv ved langvarig opbevaring, at trænge ind i det alkaliske stof, og at de endvidere er forsynet med flad bund, der muliggør cellernes vækst, og en særlig hældetud; det drejer sig om flasker, der særligt er konstrueret til forskning af vævskulturer, og som gør det muligt at udhælde opløsningerne, uden at de flyder ned langs flaskens kant, hvorved de opfylder de uomgængelige krav til steriliteten.

4 Sagsøgeren i hovedsagen har for den nationale ret gjort gældende, at de omhandlede genstande må anses som »videnskabelige instrumenter eller apparater« i henhold til førnævnte forordning, idet begrebet instrument i faglige ordbøger defineres som et middel, et redskab eller et præcisionsværktøj, hvorfor glasflaskerne er redskaber (»Geräte«) i henhold til denne forordning.

5 Heroverfor har Hauptzollamt anført, at der hverken er tale om instrumenter — fordi et instrument indvirker aktivt på den genstand eller det stof, der skal behandles, mens glasflaskerne kun anvendes passivt — eller om redskaber. Der foreligger blot udstyr.

6 Finanzgericht München har derfor stillet Domstolen følgende spørgsmål:

»Hvorledes skal begreberne 'instrumenter og apparater', der anvendes i artikel 3, stk. 1, 1. led, i forordning (EØF) nr. 1798/75 af 10. juli 1975 (i den oprindelige affattelse), fortolkes? — Omfatter begreberne varer af enhver art eller kun sådanne genstande, der er forsynet med en mekanisme eller andre indretninger, hvorved et stof kan be- eller forarbejdes eller på anden måde behandles, eller hvorved bestemte fysiske eller kemiske tilstande (f.eks. temperatur, vakuum) eller fænomener kan frembringes, reguleres eller iagttages og måles? Hvilke andre kriterier kan være afgørende for afgrænsningen af disse begreber?«

7 Det fremgår af sagen, at spørgsmålet i det væsentlige drejer sig om, hvorvidt artikel 3, stk. 1, 1. led, i forordning nr. 1798/75 med hensyn til begreberne »instrumenter« og »apparater« skal fortolkes således, at bestemmelsen også

omfatter udstyr som beholdere til konservering, opbevaring eller dyrkning af et stof, som er genstand for forskning, og som alene indgår som et passivt led i den videnskabelige forskningsproces.

8 Det bemærkes først, at hverken Firenze-aftalen eller forordning nr. 1798/75 indeholder en definition af begreberne »instrumenter« eller »apparater«, som omhandlet i førnævnte forordnings artikel 3, stk. 1. Domstolen har imidlertid allerede tidligere fastslået, at det især af den første betragtning til nævnte forordning — hvorefter der »i videst muligt omfang« indrømmes materiale af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel art fritagelse for told — at begreberne »instrumenter« og »apparater«, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75, ikke må fortolkes snævert.

9 Ikke desto mindre må de pågældende begreber præciseres således, at toldfritagelsen kun omfatter udstyr med objektive karakteristika, som gør det særlig egnet til ren videnskabelig forskning (jfr. dom af 2. 2. 1978, Universiteitskliniek Utrecht, sag 72/77, Sml. 1978, s. 189).

10 Det udstyr, som der anmodes om toldfritagelse for, skal derfor besidde en sådan særlig egenskab. Følgelig kan der kun indrømmes toldfritagelse for udstyr, der ifølge selve sin tekniske struktur og funktionsmåde i sig selv direkte tjener som redskab i den videnskabelige forskning.

11 Udstyr, der ikke kan anvendes som redskab, men udelukkende som genstand for den videnskabelige forskning, kan derimod ikke betegnes som et videnskabeligt instrument eller apparat. Når den videnskabelige forskning ikke udføres ved hjælp af dette udstyr, men derimod gennemføres på det, kan det nævnte udstyr kun indgå som et rent passivt led i forskningsprocessen.

12 Så meget mere må det gælde, at beholdere, der alene tjener til konservering og opbevaring af et stof, som er genstand for forskning, ikke kan betegnes som et videnskabeligt instrument eller apparat. Heller ikke den omstæn-

dighed, at beholderne er egnet til steril opbevaring og dyrkning af vævskulturer, kan give dem karakter af videnskabelige instrumenter eller apparater; dette forhold ændrer nemlig ikke deres afgørende egenskab som beholdere, dvs. deres rent passive anvendelse.

13 Hvad angår det forhold, at den tyske version af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 ikke alene omfatter begreberne »instrumenter« og »apparater«, men tillige »Geräte«, bemærkes, at dette ikke kan give denne sproglige version et videre område end det, der følger af de andre versioner, der ikke indeholder dette begreb. Begrebet »Geräte« i den tyske version skal derfor ikke tillægges særlig betydning.

14 Det af Finanzgericht München forelagte spørgsmål må derfor besvares med, at artikel 3, stk. 1, 1. led, i forordning nr. 1798/75 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke omfatter udstyr som beholdere, der er bestemt til konservering, opbevaring eller dyrkning af et stof, som er genstand for forskning, og som alene indgår som et passivt led i den videnskabelige forskningsproces.

## Sagens omkostninger

15 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht München ved kendelse af 8. marts 1983, for ret:

**Artikel 3, stk. 1, 1. led, i forordning nr. 1798/75 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke omfatter udstyr som beholdere, der er bestemt til**

**konservering, opbevaring eller dyrkning af et stof, som er genstand for forskning, og som alene indgår som et passivt led i den videnskabelige forskningsproces.**

Bahlmann Pescatore Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 26. januar 1984.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

K. Bahlmann
Formand for anden afdeling

# FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT P. VERLOREN VAN THEMAAT FREMSAT DEN 24. NOVEMBER 1983 [1]

*Høje Domstol.*

## 1. De relevante omstændigheder

Jeg tager følgende stilling til det spørgsmål, som Finanzgericht München har forelagt Domstolen ved kendelse af 8. marts 1983:

Det er her omstridt, hvorvidt nogle af sagsøgeren indførte glasflasker, der er beregnet til steril opbevaring og dyrkning af vævskulturer af menneskelige kræftceller, er videnskabelige instrumenter eller apparater, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1798/75 af 10. juli 1975 (EFT L 184, s. 1) i dens oprindelige affattelse.

Ifølge oplysningerne fra Ludwig-Maximilians-Universität München er glasflaskerne fremstillet af flintglas, et materiale, der selv ved længere opbevaring ikke tillader noget stof at trænge ind i det alkaliske stof. Endvidere er flaskerne forsynet med en flad bund, der muliggør cellernes vækst, og en særlig hældetud; flaskerne er særligt konstrueret til forskning af vævskulturer og gør det muligt at udhælde opløsningerne, uden at de flyder ned langs flaskens kant. Dette er meget vigtigt på grund af de ekstremt høje krav til steriliteten.

Ved besvarelsen af det spørgsmål, der er blevet forelagt Domstolen, er det ikke blot min opfattelse, at disse oplysninger er rigtige, men også, at glasflaskerne udelukkende benyttes inden for den

1 — Oversat fra tysk.